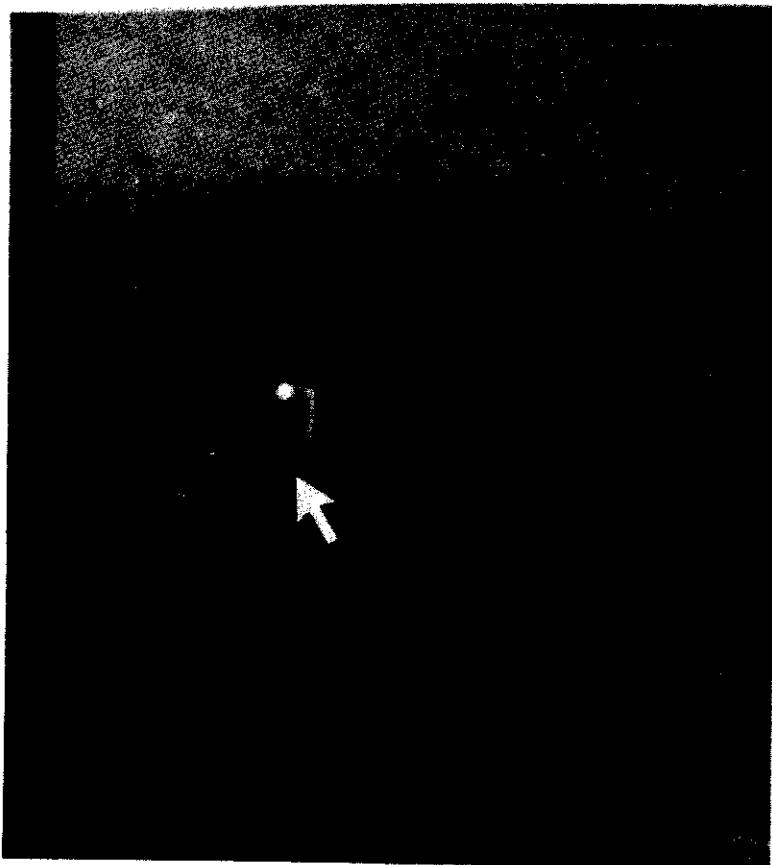

اهمیت کتاب و کتابخانه و تأثیر مطالعه در روند تکامل جامعه از دیدگاه اسلام و قرآن

غفور امانی (دانشجوی دکتری کتابداری)

نوع نگارش کتابها در طول تاریخ متفاوت بوده و تدریجیاً تکامل یافته‌اند. تاریخچه خطی که در نگارش به کار می‌رود به چند مرحله بزرگ تقسیم می‌شود.^۱ مرحله اول پعنی تصویر نگاری یا بیان هر فکر به وسیله تصویر؛ حدود ۵۰۰۰ سال قبل از میلاد مسیح، نوعی نوشتار از نوع "تصویرنگاری" رایج بوده است. بعد از عصر تصویرنگاری "مرحله اندیشه‌نگاری" فرا رسیده است. در این مرحله، افکار به کمک تصاویر بیان می‌شده. اما هر تصویر لزوماً مبین مفهوم انحصاری آن تصویر است.

تدابیر گوناگونی را که بشر طی قرون متعددی برای حل مشکلات خود اندیشیده و بدانها توصل جسته است و یا اطلاعاتی را از محیط خود کسب کرده و بر دانایی و آگاهی خوبیش افزوده است، جهت استفاده خود و دیگران به نحوی مشبت، ذخیره و بایگانی نموده است و به عنوان اثر به بازماندگان خود سپرده است. شکل بخصوصی از این یادداشتها را که بر روی کاغذ نوشته شده و جلد گردیده است کتاب می‌گویند.^۲

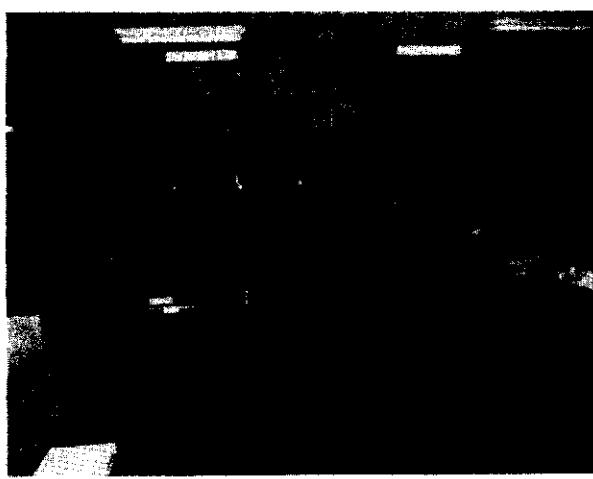
سازمان اسناد و کتابخانه ملی

خارج شد.

اولین کتاب چاپی در ایران، کتاب مذهبی "ساموس" است که در سال ۱۰۴۷ هق در جلفای اصفهان به چاپ رسیده است. دومین کتاب چاپی در ایران، کتابی به نام "هرانتس وارک" با سرگذشت پدران روحانی است و سومین کتاب چاپی در ایران، کتاب "نمایز حواصن" است که در سال ۱۰۵۱ هق در ۴۸ صفحه به چاپ رسیده است.

وقتی کتابی در دست می‌گیریم و به آسانی از آن استفاده می‌کنیم در واقع مديون میراث عظیم و گرانقدری هستیم که محصول تلاش هزاران هزار انسان در طول قرن‌هاست.

اما در عربستان و قبل از ظهور اسلام، موقعیت قبایل عرب در حال کوچ، که خانه و مسکن ثابتی نداشتند و پیوسته در حال جنگ و سیزی با یکدیگر بودند پیدایش و توسعه سواد را در بین آنان ایجاد نمود^۲. به این جهت تنها وسیله ارتباط بین اعراب "مکالمه" بود^۳ و زبان‌کتبی رایجی به صورت امروزی وجود نداشت. بلکه تبادل اطلاعات در بین آنان از راه شفاهی صورت می‌گرفت به این جهت بود که حافظة قویه یادآوری در بین آنان قوی بود و ذخیره و ثبت و ضبط مطالب در حافظة آنان صورت می‌گرفت. شمرا برای جلوگیری از فراموشی شعر خود از افرادی به نام "راوی" که در حفظ شعر ماهر بودند استفاده می‌نمودند و راویان کار کتاب یعنی ذخیره اطلاعات را بر عهده داشتند و در حقیقت آنها کتابهای متحرك، جاندار و ناطق بودند. بدین ترتیب، مطالب اطلاعاتی، سنته به سینه و به صورت شفاهی، به دیگران منتقل می‌شد و چون کتابت و خط در عربستان رایج نبود، مردم عربستان پیش از ظهور اسلام تقریباً در بی‌سادی کامل به سر می‌بردند.

نبود بلکه مفهوم دیگری را نیز می‌رساند. مثلًا تصویر خورشید علاوه بر خورشید، مبین نور، روشنایی و روز نیز بود. بعد از این، "مرحله واژه‌نگاری" بوجود آمد. در این روش هر واژه با نشانه‌های معین نوشته می‌شد که مسکن است تصویر یک شئ یا یک علامت فراردادی باشد. در پی واژه‌نگاری، "دوره آوانگاری" رسید. در آوانگاری، هر تصویر نسودار صدایی معین بود آخرين مرحله نکمال خط "هجانويسي" بود. در هجانويسي، هر هجا، نشانه‌های معین داشت مانند خط میخی. سپس "مرحله القبای" رسید که در آن هجاهای نیز به نوبه خود تجزیه شده و هر صوتی با نشانه‌ای مشخص می‌شد.

انسان عصر حاضر از این خط بهره می‌گیرد.

خط ايرانيان دوره هخامنشي میخی بوده که ۴۲ نشانه داشته است. پس از غلبه پونتانيان بر ايران، خط آرامی رایج شد. در زمان ساسانيان خط اوستاني مركب از ۴۴ حرفاً ابداع شد که بيشتر برای خواندن اوستا به کار می‌رفت و نیز خط پهلوی ساساني که ۲۵ حرفاً داشت به کار می‌رفت. پس از ظهور اسلام و تقدیش در ايران القبای کنونی جایگزین آن شد.

كتاب نیز در مسیر نکمال خود، برای رسیدن به شکل کنونی مراحلی را پشت سر گذاشته است. که مراحل تحول و نکمال آن عبارتند از سنج نشانه، الواح فلزی، لوح گلین، لوح چوبی، تومار پاپرووس، تومار چرمی، کتاب پوسنی و کتاب کاغذی.

رواج کتاب به شکل کنونی مديون کاغذسازی چینی هاست که در سال ۱۰۵ ميلادي کاغذ به وسیله تسای لون اختراع شد.

مرکب هم در سال ۴۴۰ ميلادي توسط چینی ها از دوده چراغهای روغن سوز ساخته شد. در قرن دوم هجری، ايرانيان صنعت کاغذسازی را از چینی ها آموختند و به ساختن کاغذ پرداختند. مسلمانان صنعت کاغذسازی را از چینی ها یاد گرفتند و حدود ۴۰۰ سال بعد، اروپائي ها صنعت کاغذسازی را از مسلمانين ياد گرفتند.

يوهان كتسفلایش که بعدها گوتبرگ نامیده شد در قرن ۱۵ ميلادي دستگاه چاپ را اختراع کرد و اولین کتابی که به چاپ رساند "قویم نجومی" بود که در سال ۱۴۴۱ ميلادي تهیه شد. لكن مشهورترین کتابی که گوتبرگ چاپ نمود "كتاب مقدس" بود که در ۱۴۰۰ صفحه قبل از سال ۱۴۵۶ ميلادي از چاپ

(وَأَنْجِهَ ازْ كَتَابِ خَدَا بِرْ تُو وَحِيَ شَدَهُ، بِرْ خَلَقَ تَلَاقِتُ کَنْ).

چون کتاب ابزار مناسبی برای تغییر فرهنگ است و یکی از عواملی است که به کمک آن می‌توان عناصر جدید فرهنگی را در ذهن خوانندۀ انتقال داد و ترکیب جدیدی را در او ایجاد کرد. جهت آموزش و دگرگون کردن عقاید مردم آن زمان از کتاب (قرآن) استفاده شد. چون آن می‌توانست آموزش دهد، استدلال و منطق پیامور، عقاید فرد را دگرگون کند و در او قدرت نفکر متعلقی ایجاد نماید.^۸

از طرف دیگر، چون حافظه انسان قادر به نگهداری و ذخیره مقدار محدودی از دادها می‌باشد،^۹ انتقال اطلاعات به صورت شفاهی، کم‌کم و تدریجی صورت می‌گرفت تا اطلاعات موجود در حافظه قاطی نشده و فراموش نشود. و هنگام انتقال، به طور سهل و به صورت دقیق و صحیح انجام بگیرد و فزونی و کاستن در اطلاعات، هنگام ارائه آن، پیدا نشود. و یکی از علل نزول تدریجی قرآن را بر حضرت رسول اکرم (ص) همین امر می‌توان ذکر کرد.

وَقَرَأَنَا فَرَقَنَاهُ لِتَقْوَاهُ حَلَى النَّاسِ حَلَنْ مَكْثُتْ وَ تَرْلَنَاهُ تَنْزِيلَهُ

(سوره بنی اسرائیل - آیه ۱۰۶)

و قرآن را جزء بجز برو تسو فرستادیم که تو نیز برو آمّت به تدریج قرائت کنی. این قرآن کتابی از تنزیلات بزرگ ماست و مشتمل بر حقایق و علوم بیشماری است.) در زمان ظهر اسلام، به علت کم بودن تعداد باساد، حضرت پیامبر (ص) مردم را به حفظ قرآن تشویق می‌نمودند و با نزول قرآن و ظهر اسلام، مسأله خواندن و نوشتن در بین مسلمانان اهمیت خاصی به خود گرفت.

به همین سبب مسلمانان در فکر ثبت آموخته‌های خود شدند و آنچه در حافظه خود داشتند بر کتاب ثبت کردند تا این اطلاعات و آکاهی‌ها به طور دقیق و صحیح بر دیگران منتقل شود و مورد استفاده سایرین قرار گیرد.^{۱۰}

از طریق نوشتار، اطلاعات به شیوه عین نگاشته شده و در تمام شرایط زمانی و مکانی، بلهی کلیه افرادی که بتواتند آنرا بخوانند قابل استفاده می‌گردد. زیرا اطلاعات مفید و تحقیقات ارزشمند هم‌چون گوهرهای گران‌بها یايد در خزانه و گنجینه نگهداری شود.

گفته شده است که کمی پیش از ظهر اسلام "حرب ابن امیه" و پرسش "ابوسفیان" خط عربی را از سوریه به حجاج وارد کردند و "حرب" برای اولین بار خط عربی را تحت نظم درآورد و به آن سرو صورت داد.^{۱۱}

در جنگ "اطلح"، صالح بن زیاد^{۱۲} گروهی کاغذساز از چین به سمرقند آورد و صنعت کاغذسازی در سمرقند رواج یافت. به طوری که "ابوعلی کاغذی" و "هلال بن محسن صابی" متوفای ۴۸۸ هجری، از کاغذسازان به نام آن روزگار بوده‌اند.

انتقال اطلاعات به صورت شفاهی، به تناسب ماهیت و پیچیدگی اش، مستلزم تماس بین دولتین بای بیشتر و اغلب طولانی و ممتد بوده و غالباً محتاج مدت زمان بود. که انتقال دهنده اطلاعات، مطمئن شود که گیرنده اطلاعات، مطالب را به حافظه خود سپرده است و می‌تواند آنرا به دیگری منتقل نماید.^{۱۳}

با نزول قرآن و ظهر اسلام، مسأله خواندن و نوشتن در عربستان، اهمیت خاصی به خود گرفت. در اهمیت کتابت در اسلام، همین بس است که خداوند به قلم و کتابت که از عظیم‌ترین نعمت‌های الهی است که بشر را به آن هدایت فرموده، سوگند یاد می‌کند. چون به وسیله قلم و کتابت، حوارث غایب از انتظار را و معانی نهفته در درون دلها را ضبط می‌کند و انسان به وسیله قلم و نوشتن می‌تواند هر حادثه‌ای را که در پس پرده مرور زمان و بعد مکان قرار گرفته، نزد خود حاضر سازد.^{۱۴}

وَالْقَلْمَ وَمَا يَسْطِرُونَ

(سوره قلم - آیه ۱)

(نوون، به قلم و آنچه می‌نویسد سوگند) بناء به نص صریح قرآن، حضرت محمد (ص) که قبل از پیامبری، خواندن و نوشتن بلد نبود و در بی‌سوادی کامل بسر می‌برد، قرآن به عنوان معجزه رسالت آن حضرت معرفی شد. به طوری که حضرت محمد (ص)، آنچه را که از جانب خدا بر آن حضرت وحی می‌شد به حافظه خود می‌سپرد و آن را بر مردم تلاوت و قرائت می‌نمود. تا آنها نیز وحی الهی را به حافظه خوبیش سپرده و به دیگران منتقل بنمایند و بدین طریق مسأله قرائت کتاب در اسلام از اهمیت ویژه‌ای برخوردار گردید.

وَأَنْلَ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ

(سوره کهف - آیه ۲۷)

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

پیامبر بزرگوار اسلام، آیاتی را که از جانب خداوند بر روی نازل می شد به حافظه مبارکش می سپردند و سپس آنها را بر مردم می خواندند. کتابان وحی، آیات تلاوت شده توسط حضرت رسول اکرم (ص) را نوشتند و ثبت می کردند. همانطوریکه محققین گفته و نوشته اند "حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابی طالب (ع)" و "ابی بن کعب" و "زید بن ثابت" به خاطر ملازمت همیشگی شان با حضرت پیامبر (ص) در کتابت وحی نقش داشتند و نامه های رسمی آن حضرت، اکثر آن را بر پوست آهو صورت گرفته است.^{۱۲} و پس از رحلت حضرت پیامبر (ص)، حضرت علی (ع)، ظرف شش ماه، قرآن را به صورت "مضحّف" جمع آوری نمودند.^{۱۳}

در فرهنگ پربار مکتب اسلام، کتاب و مطالعه آن پایگاهی بس ارجمند دارد. چون آنانکه کتابهای بیشتری می خوانند به لحاظ کیفی، عمرشان بسیار طولانی تر از چیزی است که شناسنامه هایشان نشان می دهد و افراد بدون مطالعه علیرغم افزایش سن "کودک" باقی می مانند. به همین جهت است که در اسلام یک ساعت تغیر، بهتر از هفتاد سال عبادت تلقی شده است و در بیان اهمیت مطالعه و خواندن در اسلام همین بس است که اولین آیدی ای که بر حضرت پیامبر (ص) نازل شد خود تأکید بر خواندن داشت.

﴿وَقُرْأَةٌ بِاسْمِ رَبِّكَ الَّذِي حَلَقَ، حَلَقَ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، إِقْرَأْ وَرَبِّكَ الْأَكْرَمَ، الَّذِي عَلَمَ بِالْقَلْمَنِ﴾

(سوره علی - آیات ۱-۴)

(ای پیامبر، بنام پروردگار خواندن را آغاز کن. پروردگاری که آفریننده است. انسان را از خون بسته و لخته شده آفرید. بخوان، ای پیامبر، پروردگار توکرامش نامحدود است.)

با مطالعه کتاب، گستره اندیشه های انسان به نحو بارزی افزایش می یابد و انسان با تبادل افکار و اطلاعات و کسب معلومات و آگاهی های جدید به کمال می رسد.^{۱۴} و با شناخت خود و محیط اطرافش به شناخت واقعی و حق ناصل می گردد.

﴿مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ﴾

(هر کسی خود را شناخت به تحقیق خدای خود را هم شناخت). انسان با خواندن مطالب مشبوت و مضبوط در کتابها و محتمل های دیگر، چون میکروفرمها و دیسک ها، فطرتاً به اطلاعات و آگاهی های جدید و تازه دست می یابد و با کشف

آنها بی که فقط بر حافظه خوبیش متکی می شوند، سرانجام با گذشت عمر و فرا رسیدن آفت فراموشی، زحمات چندین و چندساله خود را به باد می دهن. یادداشت و نگهداری اطلاعات، گامی اساسی در انجام پژوهش های علمی است از این رو، اغلب محققان و دانشمندان با تحمل زحمت ضبط و نگارش، دستاوردهای پر قیمت کاوشها و کنکاش های علمی خوبیش را نه تنها برای مطالعات بعدی خود، بلکه برای استفاده پژوهندگان دیگر، ذخیره و ثبت می نمایند.^{۱۵} چون تمام طول زندگی شخصی انسان، نمی تواند تجربیاتی را به او انتقال دهد که یک کتاب خوب انتقال می دهد.

بدین سبب بود، کلام الهی که کامل ترین اطلاعات را دربر دارد، بعد از ظهور اسلام در عربستان نوشته شد و قرآن اولین کتابی بشمار می رود که به خط عربی بعد از ظهور اسلام نوشته شده است و جهت مطالعه مردم، نسخه های متعددی از آن تهیه شده و در مساجد برای استفاده همگان نگهداری گردیده است.^{۱۶}

همانطوریکه مساجد اولین محل تعلیم و تربیت در اسلام بودند، اولین محل نگهداری کتاب نیز بودند. چون خود حضرت رسول اکرم (ص) مردم را به نوشتن تشویق می نمودند تا با تحریر اطلاعات و آگاهی های دیگران برای آسایش خود و کسب فیض و جهت افزودن معلومات خوبیش از آنها استفاده نمایند. حدیثی را از حضرت بنی اکرم (ص) در این مورد نقل می کنند که اهمیت تألیف و تحریر کتاب را در اسلام به خوبی نشان می دهد.

﴿وَقَيَّدَ وَالْعِلْمَ بِالْكِتَابِ﴾

(علم را با نوشتن به بند بکشید)

چون انسان هر چقدر هم از نظر حافظه قوی و توانا باشد با مرور زمان، نسیان و فراموشی در او پدیدار می گردد. و با مرگ، اطلاعات موجود در حافظه محو و از بین می رود. در نقل اطلاعات توسط دیگران، ممکن است دخل و تصرفی بوجود آید، به همین سبب است که در اسلام بر نوشتن و ثبت اطلاعات، جهت مصون و در امان ماندن اطلاعات و آگاهی ها، از خطرات تعریف و نسیان، تأکید فراوان شده است.

﴿كُلُّ شَيْءٍ وَ لَيْسَ فِي الْقِرْطَافِ ضَاعَ﴾

(هر مطلبی که در کاغذی به رشته تحریر نماید زوال می یابد و تلف می شود)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

**وَأَكْثَرُهَا النَّاسُ إِغْلَقُوا أَنُّوْنَهُ الَّذِينَ طَلَبُوا الْعِلْمَ وَالْفَتُولُ بِهِ
أَلَّا وَإِنْ طَلَبَ الْعِلْمُ أَوْجَبَ عَلَيْنَكُمْ مِنْ طَلَبِ الْمَالِ**

(ای مردم بدانید که دین هنگامی کامل و درست است که علم بیاموزید و علم خود را بکار بندید. آگاه باشید که تحصیل علم واجب تراز تحصیل مال است).

از حدیث مذکور من توان استنباط کرد که در سایه علم، ایمان کامل می شود. چون انسان جامل، در دنیای تاریک و ظلمت جهل بسر می برد. ولی انسان عالم، با مطالعه و کسب علم به فلسفه آفرینش پس می برد و به وجود خالقی مقتدر و مدبر و حکیم و دانا یقین حاصل می کند به دستورات الهی عمل می کند و به دنیای روضش و شناخت قدم می گذارد. و ایمان به وجود حق و روز حساب پیدا می کند. چون ایمان، نور و روشنی بخش است و به انسان، جهانیست و اعتقاد و عمل می دهد. اما کفر که زایدۀ جهل است، خود ظلمت و تاریکی و در نتیجه سبب گمراهی است. و در آن نه بیش صحیح از کل عالم هست است و نه اعتقاد درست و عمل صالح و خیری وجود دارد.

**وَاللّٰهُ قَرِئَ اللّٰهُمَّ أَمْتَنُوا بِخَرْجَتِهِمْ مِنَ الظُّلْمَاتِ إِلَى النُّورِ وَ
الَّذِينَ كَفَرُوا أَزْلَيْاهُمُ الطَّاغُوتُ يَتَّخِرُجُونَهُمْ مِنَ النُّورِ إِلَى
الظُّلْمَاتِ أُولَئِكَ أَمْتَنُوا بِثَارِقَتِهِمْ فِيهَا خَالِدُونَ**

(سوره بقره - آیه ۲۵۷)

(خدنا یار اهل ایمان است آنان را از تاریکی های جهان بیرون آرد و به عالم روشنایی برد و آنان که راه کفر گزینند یار ایشان شیطان و دیو راهزن است آنها را از جهان روشنایی به تاریکی های گمراهم انکند. این گروه اهل دوخت و در آن جاودان خواهند بود).

در حال حاضر که نیازهای آن انسانی بر کسب اطلاع و خبر و نیز برای حل مسائل فوری از طریق رسانه های دیداری شنیداری بر طرف می گردد. اما از آنجا که رفع نیازهای کوتاه مدت، عموماً تغییری در زندگی نسل بشر نمی دهد و انسان امروزی از برای دگرگونی و پیشبرد زندگی خویش ناگزیر است نیازهای واقعی و عمیق و معنوی خود را با خواندن کتاب و مطالعه سرگذشت پیشینان و با تفکر و تعلق درباره جهان و راز آفرینش آن بر طرف نماید و به یافته های جدید دست یابد که یافته های جدید، سبب آسایش و آرامش خود و دیگران گردد.^{۱۷} به همین سبب توصیه شده است که در

محفلات عدیده عالم خلقت، به ناتوانی خود و به قدرت و عظمت خالقی پی همتأ، علیم، خبیر، حکیم و مقتدر پی می برد و به وجود حق یقین حاصل می کند.^{۱۶} و حدیثی داریم که در آن کتاب را به گل و کتابخانه را به گلستان و بوستان تشبیه نموده اند.

«الْكُتُبُ بَشَاطِينُ الْقَلْمَاءِ»

(کتابها و کتابخانه ها، باع و بوستان دانشمندان هستند). چه خوب و سزاوار است که انسان عمر خود را با مطالعه و کسب معلومات و با تحصیل علم سپری کند و از مادیات بیرونیزد و وجود خود را به زیور علم و معنویات آراسته گرداند. چون در نزد پروردگار عالم، آنانی که کسب علم می کنند و به تفکر و تعلق می پردازند عزیز و گرامی اند. و از قرب و منزلت خاصی برخوردارند.

«قُلْ هُنَّ مَنْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَقْلُمُونَ وَ الَّذِينَ لَا يَقْلُمُونَ»

(سوره زمر - آیه ۹)

(ای پیامبر بکو آیانی که می دانند و آنانی که نمی دانند برا برند؟) دین مبین اسلام، ترقی جامعه و یافتن شناخت بر وجود حق را در گروه مطالعه افراد می داند. چون مطالعه به انسان آکاهی می دهد و انسان آگاه با چشم بصیرت بر جهان می نگرد و در هر چیزی که نگاه می کند وجود خدا و قدرت او را مشاهده می کند ولی انسان ناگاه هر چند که ظاهرآ چشم دارد ولی چون واقعیت وجود حق را در خود و اطرافش نمی تواند بیند و درک کند نایانی بیش نیست و قرآن چنین فرد را کور خطاب می کند و کور و بینا را برابر و بکسان نمی داند.

«وَمَا يَشْفَوِي الْأَخْمَنُ وَ الْبَصِيرُ»

(سوره فاطر - آیه ۱۹)

(هرگز نایانی با بینا مساوی نیستند) چون انسان با مطالعه کتاب می تواند آکاهی یابد، و سمت دید پیدا کند و بهتر با واقعیات روی رو گردد و با پس ریزی بر آینده، بر اساس شناختی که در اثر مطالعه از خود و دنیای اطراف خود بدست می آورد، ضمن آکاهی یافتن از تغییرات و تحولات تازه جامعه و دنیا، در حیطه معنویت نیز بر دیگران برتری می یابد و موجب دگرگونی جامعه و رستگاری خود در دنیا و آخرت می گردد. حضرت مولای متین علی بن ایطاب (ع) در این مورد فرموده است:

می توان گفت کتابخانه و اجتماع در طول تاریخ، همپای هم پیش رفته و یکی بر دیگری تأثیر گذاشت است. به طوری که احاطه این یکی با زوال آن و رشد آن یکی با ترقی این همراه بوده است.

توسعه کتابخانه‌ها و ایجاد مراکز مطالعاتی و اطلاعاتی جهت کسب آگاهی مردم در یک جامعه می تواند نشانه‌ای از رشد فکری و فرهنگی مردم آن جامعه باشد.

در جهان امروز، رشته‌های مختلف علوم، با سرعت تمام به پیش می‌رود و با مطالعه در علوم و فنون مختلف، مجهولات عدیده حل و نوشهای علمی در انداز زمانی کهنه و منسخه می‌گردد. و نوشهای جدید جایگزین آنها می‌شود. در این مورد تنها کتابخانه‌ها قادر به برآوردن نیاز و تقاضای خوانندگان می‌شود و فقط آن می‌تواند به پرورش عادت مطالعه در خوانندگان تأثیر عمیق داشته باشد و این نهادها، از جهت ارائه اطلاعات و فراهم ساختن کتب تازه چاپ، برای افراد جامعه اهمیت حیاتی دارند و یکی از نهادهای پر اهمیت اجتماعی در پیشرفت جامعه به شمار می‌آیند که باید در گشتن آن کمتر هست است. زیرا محققین اجتماعی علل عدمه عدم مطالعه مردم را توزیع نامتعادل و کمبود کتاب، عدم گشتن کتابخانه‌ها و محرومیت باسواندان و نوسواندان از دسترس به کتاب می‌دانند. عدم وجود کتابهای تازه و مورد علاقه افراد باسوان و عدم وجود کتابخانه‌های مجهز و پرحتوای قابل دسترس به افراد مختلف جامعه، به تدریج انسان باسوان را از مطالعه کتاب دور نگه می‌دارد. چنین انسانی از حق خوانند و دانستن محروم می‌ماند و محکوم بدان می‌شود که از پیشرفت بازماند.^{۱۸} شناخت پیدا نکند و در نتیجه در جهل و کفر و عناد و غرور و تکبیر غرق شود و موجب بدینختی خود و دیگران گردد. آواش جامعه را بر هم زند، سخن حق را قبول نکند در ذلت زندگی کند زور و ستم را از ستمگران پیدا کرد و زمانی هم، خود زور بگوید و ستم کند و سرانجام دچار عذاب الهی گردد.

از این رو، باید گفت که تلاش در باسوان کردن قشر عظیم جامعه، زمانی می تواند راه گشای مساله باشد که آموختن خواندن و نوشن به بی‌سوادان، امکان دسترسی به مواد خواندنی را برای پیشبرد مهارت‌های خود به دنبال داشته باشد و خواندن پخشی از فعالیت‌های ذهنی مردم گردد تا در مدتی

سکوت و آرامش به مطالعه و قرائت کتاب (قرآن)، این کاملترین کتاب آسمانی پردازید تا بتوانید مفاهیم آنرا بخوبی درک کنید.

﴿فَاقْرِئُوا مَا تَيَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ﴾

(المؤمن - آیه ۲۰)

(شب را به خواندن قرآن پردازید.)

کتاب که مهمنترین وسیله انتقال حقایق و مخنگوی پیشینان و کارنامه فرهنگ و معرفت بشر و اسباب فزونی دانش و ادبیات و بیان‌کننده تلخی‌ها و محرومیت‌ها و تلاشها و کامیابی‌ها و پیروزی رفتگان در مسائل علمی و نشانه تسلسل تغکرات می‌باشد قرتها نقل و انتقال و گسترش دانش. فرهنگ، هنر، تعمیم آموزش و پرورش و ایجاد نزدیکی ملتها از نقطه‌ای به نقطه دیگر را بر عهده داشته است و آگاهی لازم را خیلی سهل و آسان و هر وقت که انسان اراده کند در اختیارش قرار می‌دهد. به همین سبب است که در اسلام به حفظ و نگهداری کتاب و به مطالعه آن تأکید فراوان شده است.

﴿وَاحْتَفَظُوا بِكِتَابِكُمْ فَإِنَّكُمْ سَوْفَ تَعْتَذِرُونَ إِلَيْهِ﴾

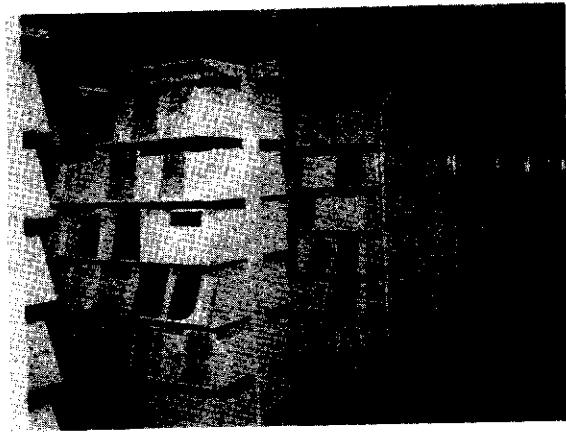
(کتابهای خود را نگهداری کنید که به زودی به آنها نیاز پیدا خواهید کرد.)

در طول تاریخ، در جامعه، هر چقدر کتابخانه گسترش داشته، میزان مطالعه افراد نیز، افزایش یافته است. و کتابخانه به عنوان یک نهاد اجتماعی، پیوسته بازتابی از شرایط زمان بوده است. و دیده شده، هنگامی که در جامعه‌ای کتابهای فراوان منتشر شده و تعداد کتابخانه‌ها فزونی یافته، حق خواندن نیز بر همگان مسلم و محترم گشته و کتابخوانی جزء ضروریات زندگی گردیده و اهل علم و ادب مقام و منزلت والاین یافته است، جامعه در دوره آرامش و شکوفایی بسر برده است. و زمانی هم که مجموعه‌ای کتاب برای همگان قابل دسترسی نبوده و یا به نحوی کتاب و کتابخانه در بین مردم از اهمیت خاصی پرخوردار نبوده و رو به انهدام و نیستی گذارده، و مردم با کتاب و مطالعه آن پیگانه گشته و به اهل علم با دیده حقارت نگریسته شده، خود جامعه نیز دوران احاطه و تاریکی را برده است و در فقر فرهنگی، علمی، سیاسی و اقتصادی غرق شده و سرانجام در چنگال استعمار و استعمار و جهل و بدینختی گرفتار شده است و آن جامعه به کفر و الحاد کشیده شده است.

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

نتیجه به ایجاد شناخت کامل از خدا، که نشانه تکامل معنوی انسان است منجر گردد. این امر ابتدا از وظایف خانواده‌هاست که برای ایجاد عادت مطالعه در بچه‌ها و ایجاد سرگرمی‌های سالم و پرکردن اوقات فراغت آنها، کتاب و مواد خواندنی در اختیارشان قرار دهند تا بچه‌ها با ابزار اطلاعاتی آشنا و مأتوس گردند و خود را با آنها سرگرم سازند و با دیدن تصاویر کتابها و مطالعه آنها بروزت دید و معلومات و آگاهی خوبی بیفزایند و هنگامی که بچه پا به مدرسه می‌گذارد و به طور سیستماتیک آموزش می‌بیند، محیط آموزشی، امکانات مطالعه را فراهم سازد و به طور سهل و آسان امکانات لازم را جهت مطالعه، در اختیارش قرار دهد و از طرف مسئولین آموزشی و تربیتی مورد تشویق و ترغیب قرار گیرد. اهمیت مطالعه را مسئولین تربیتی و آموزشی، بر داشت آموزان متذکر شده و ساعت مطالعه اجباری، به طور جدی و عملی در برنامه‌های درسی گنجانده شود و به دادن آموزش‌های لازم جهت بهره‌گیری مطلوب از مواد خواندنی اقدام و روش‌های صحیح مطالعه توسط متخصصین فن و صاحب‌نظران تدریس گردد تا رغبت به مطالعه در کودک از همان اوان کودکی بوجود آید. زیرا در حال حاضر مشکل اصلی، محدود بودن کتاب‌ها نیست، بلکه مشکل اصلی این است که هنوز مردم جامعه‌ها، حتی افراد بساد و حتی کسانی که از تحصیلات بالایی برخوردارند بر خواندن کتاب عادت ندارند زیرا از همان کودکی، این امر بی‌اهمیت تلقی شده و بستاً بین تالیف و ترجمه کتابها که خدمت بزرگی محسوب می‌شود در دین میان اسلام، ایجاد عادت به مطالعه در بین مردم از آن مهمتر و پرثواب‌تر است.

کوتاه، سوادشان به دست فراموشی سپرده نشود. با سواد کردن افراد بی‌سواد جامعه گام اولیه‌ایست که باید گام‌های بزرگ را به دنبال داشته باشد. تولید و توزیع کتاب برای آنها، ایجاد و گشرش کتابخانه و اساساً بوجود آوردن امکانات مناسب مطالعه و بازآموزی و ترویج کتابخوانی به عنوان فعالیت ذهنی و فرهنگی و عقیدتی و سیاسی، لازمه زندگی متعالی انسان آگاه است. زیرا در غیر این صورت افراد باساد، اندک‌اندک ره به سوی وادی کم‌سوادی و جهل خواهند برد و گرسنگی کتاب و فقر مطالعه در جامعه حاکم خواهد بود که گرسنگی جسم را به باری عقل می‌توان از میان برداشت و عقل قدرت و توانایی نمی‌باید. درک حقایق و راز و رمزگشایی نمی‌کند مگر اینکه خواندن و آموختن و اندیشه‌شنیدن پیگیر و مستمر، یار و یاور عقل باشد.

گرسنگی فکر و گرسنگی جسم با هم ارتباط مستقیم دارند و در فرهنگ دینی ما نیز نیاز به غذای جسمی با نیاز به غذای فکری برابری می‌کند و از اینکه برخی تدبیر میثت می‌کنند ولی برای غذای فکری خود تدبیری نمی‌اندیشند اظهار شگفتی شده است.

«عَجَبَتْ لِمَنْ يَنْتَكُرْ فِي مَا كُوْلِهَ وَ لَا يَنْتَكُرْ فِي مَقْوِلِهَ»

طبق آمار یونسکو، در هر دقیقه یک کتاب در جهان چاپ می‌شود که از این میزان ۸۱٪ به کشورهای پیشرفته جهان که حدود ۳۱٪ جمعیت جهان را تشکیل می‌دهد اختصاص دارد و ۹٪ آن به کشورهای در حال توسعه اختصاص دارد که در این کشورها ۷۰٪ جمعیت جهان زندگی می‌کنند.^{۱۹}

باید اذعان داشت که کتاب یک پایه مهم فرهنگ است و به تعبیر علوم اطلاع‌رسانی، کتاب یک زیربنای اطلاعاتی عمدی می‌باشد. این زیربنای اطلاعاتی و پایه فرهنگی نمی‌تواند به تکامل فرهنگی منجر شود مگر اینکه به لحاظ کمی و کیفی رشد یابد. برای این کار به نشر و تولید کتاب در سطح گسترده و به قیمت ارزان و توسعه کتابخانه‌ها در هر شهر و روستا و در هر کوچه و بروز باید اقدام گردد.^{۲۰}

با تشویق مردم به مطالعه و آگاه کردن آنان از اثرات مطالعه در زندگی فردی و اجتماعی و دینی و اخروی، کتابخوانی و مطالعه، مثل سایر مایحتاج زندگی جزء ضروریات زندگی مردم گردد تا تحولات عظیم فرهنگی و علمی و سیاسی و اقتصادی به وقوع بیرونند و به ایجاد شناخت واقعی از جهان خود و در

منابع و مأخذ

۱. سپتایی، علی. انتخاب کتاب، راهنمای کتابداران و کتابخانه‌ها. تهران: مرکز مدارک علمی. ۱۳۵۵. ص. ۱.
۲. سولسو، روبرت ال. روان‌شناسی شناختی. ترجمه فرهاد ماهر. تهران: رشد، ۱۳۷۱. ص. ۳۶۵.
۳. عزتی، ابوالفضل. آموزش پرورش. تهران: بعثت، ۱۳۵۹. ص. ۱۴۶.
۴. استیجورچی، الکساندر. کتاب در بونه تاریخ. ترجمه حمیدرضا آزیز و حمیدرضا شیخی، مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۷۲. ص. ۴۷۵.
۵. کردعلی، الاسلام و الحضارة العربیة. چاپ دوم. ص. ۷۲.
۶. گاور، آبرین. تاریخ خط. ترجمه عیاس مخبر و کورش صفوی. تهران: نشر مرکز، ۱۳۶۷. ص. ۸.
۷. طباطبائی، محمدحسین. ترجمه و تفسیر المیزان. ج. ۳۹. تهران: انتشارات محمدی، ۱۳۶۶. ص. ۵۰.
۸. تبریزی، مصطفی. کتاب درمانی. تهران: انتشارات فواروان، ۱۳۷۲. ص. ۲۱.
۹. دال، سوند. تاریخ کتاب از کهن ترین دوران تا عصر حاضر. ترجمه محمدعلی خاکساری، مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۷۲. ص. ۱۸.
۱۰. حری، عیاس. مروری بر اطلاعات و اطلاع‌رسانی. تهران: دبیرخانه هیأت امنای کتابخانه‌های عمومی کشور، نشر کتاب، ۱۳۷۲. ص. ۱۷.
۱۱. نادری، عزت‌الله و سیف تراقی، مریم. روشها و تحقیق و چگونگی ارزشیابی آن در علوم انسانی. تهران: دفتر تحقیقات و انتشارات بذر، ۱۳۷۱. ص. ۲۲۳.
۱۲. سپایی، محمدعلی مکی. تاریخ کتابخانه‌های مساجد. ترجمه محمد عباسپور و محمدجواد مهدوی. مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۷۳. ص. ۸۳.
۱۳. عزتی، ابوالفضل. آموزش پرورش. تهران: بعثت، ۱۳۵۹. ص. ۱۵۸.
۱۴. مدیر شانه‌چی، کاظم. کتاب و کتابخانه در اسلام. مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۷۴. ص. ۶۷.
۱۵. استیگر، رالف سی. راههای تشویق به مطالعه. ترجمه پروانه سهرده. تهران: دبیرخانه هیأت امنای کتابخانه‌های عمومی کشور، ۱۳۷۰. ص. ۱۹.
۱۶. آدول، مارتیمرچی و دورن، چارلز ون. چگونه کتاب بخوانیم. ترجمه محمد صراف تهرانی. مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۷۱. ص. ۹۰.
۱۷. سیف، علی‌اکبر. روش‌های مطالعه. تهران: انتشارات رشد، ۱۳۶۹. ص. ۸۷.
۱۸. ابرامی، هوشنگ. کتاب و پدیده کم‌رشدی. تهران: مرکز استاد فرهنگ آسیا، ۱۳۵۷. ص. ۴۳.
۱۹. شکوفی، علی. گرسنگی کتاب. تبریز، دانشگاه تبریز. ص. ۱۰۸.
۲۰. البناخ، فیلیپ جی و راگنر، اووا - مربا. نشر کتاب در جهان سوم. ترجمه علی شکوفی. تبریز: دانشگاه تبریز، ۱۳۶۲. ص. ۵۸.
۲۱. صباح‌پور، علی‌اصغر. درآمدی بر جامعه‌شناسی کتاب و کتابخوانی. مجله انتشارات انقلاب (دیزنامه) ۱۳۵۷، ۲۱، ص. ۱۴۰.
۲۲. نهج البلاغه «نامه ۳۱ کلام ۲۲». چاپ دوم. ترجمه جعفر شهیدی. تهران: انتشارات و آموزش انقلاب اسلامی، ۱۳۷۰. ص. ۲۹۷.

اگر کودک با میل و رغبت به مطالعه و تحصیل پردازد و عادت مطالعه در او بوجود آید، این مطالعه به او شناخت من دهد و در او ایمان به وجود می‌آورد که این شناخت و ایمان در هنگامی که فرد بزرگ می‌شود بزرگترین اسلحه وی جهت مقابله با فساد و فرهنگ غلط می‌گردد و بجهة با دیدی مکتبی به جهان می‌نگرد و طرز‌نگاه وی و شناخت او از جهان موجب تحول و تکامل اجتماع می‌گردد.^{۲۱} و با عنایت به فرمایشات مولای متقبان حضرت امیرالمؤمنین علی بن ابیطالب (ع) در ذهن کودک هر بذری پاشیده شود ذهن آنرا می‌پذیرد و آن مطالب در ذهن کودک نقش می‌بنند.^{۲۲}

(وَإِنَّمَا قَلْبُ الْحَدِيثِ كَالْأَرْضِ الْخَالِيَةِ مَا أَقْرَنَ فِيهَا مِنْ شَفَوْ وَقِيلَةٌ)

(و دل جوان هم چون زمین ناکشته است هرچه در آن
الکنند پذیرد)

مطالعه کتاب موجب توسعه فکر و درون‌ذهنی شدن ارزش‌های اجتماعی و پرورش خلاقیت‌ها می‌شود و با این مکانیسم، توسعه فرهنگی در جامعه تحقق می‌یابد. در جهان امروز فرهنگی پویا و قادرمند است که مردم آن پیوسته همثین کتاب بوده و به تعبیری مسحور کلمات نوشتاری و چاپی می‌باشند.

امید است که برای سعادت خود در دنیا و آخرت، جهت همسویی با اهداف عالیه اسلام و فرقان، کتابخوانی با شناخت کامل، جزء ضروریات زندگی و حتی بالاتر از نیازهای اولیه انسان در جوامع اسلامی گردد و به یک سیره و سنت و فرهنگ مبدل شود.

والسلام عليكم و رحمة الله و برکاته